U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **B. M. V.**, zastoupený Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem, se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2019, č. j. MV-63851-3/OAM-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 7. 2019, č. j. 60 Az 38/2019 - 45,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému advokátovi Mgr. Jindřichu Lechovskému **se přiznává** odměna za zastupování ve výši **6.352,50 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rozsudek krajského soudu

[1] Žalovaný usnesením ze dne 30. 4. 2019 zastavil podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) správní řízení. Uvedl, že žalobce ve své opakované žádosti o mezinárodní ochranu neuvedl žádné nové skutečnosti a nepoukázal na žádnou změnu okolností případu vztahující se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. Žalovaný uzavřel, že Bulharská republika je členským státem Evropské unie a lze ji považovat za bezpečnou zemi původu. V Bulharské republice nedošlo ani od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce, tedy od června 2012, k žádné změně obecné politické a bezpečnostní situace, která by mohla mít vliv na posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.

[2] Žalobce napadl usnesení žalovaného žalobou u Krajského soudu v Plzni, který ji v záhlaví označeným rozsudkem jako nedůvodnou zamítl. Krajský soud se ztotožnil se závěry žalovaného. Sám nemá žádné zprávy o tom, že by v Bulharské republice docházelo k systémovým nedostatkům azylového řízení, že by žalobci po jeho vyhoštění do země původu hrozilo pronásledování nebo vážná újma ve smyslu § 12 a § 14a zákona o azylu. Krajský soud přezkoumal postup správního orgánu na základě uplatněným žalobních námitek a nenašel v jeho postupu pochybení, které by odůvodňovalo zrušení napadeného rozhodnutí. Žalovaný své úvahy dostatečně a přezkoumatelně odůvodnil.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."). Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Stěžovatel spatřuje přijatelnost kasační stížnosti v pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Tímto pochybením je podle stěžovatele skutečnost, že krajský soud nesprávně posoudil otázku, zda se žalovaný dostatečně zabýval tím, zda došlo v zemi původu stěžovatele ke změně situace, která by mohla mít vliv na posouzení jeho opakované žádosti o mezinárodní ochranu. Nelze přistoupit na to, aby bylo porovnání situace činěno ve vztahu k rozhodnutí, jímž nebyla situace nijak přezkoumávána (tedy k rozhodnutí, jímž bylo řízení o žádosti stěžovatele zastaveno pro to, že se mělo jednat o opakovanou žádost). Již proto, že v takovém řízení situace v zemi původu stěžovatele nebyla pochopitelně věcně posuzována, a to vůbec ne ve vztahu k osobě stěžovatele, a tedy i konkrétním hrozbám, které by mu mohla přinést.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že jde již o třetí neodůvodněnou žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany. Správní orgán prvního stupně posoudil důvody další opakované žádosti a provedl srovnání s tvrzeními stěžovatele, která uplatnil ve všech předcházejících řízeních. Stěžovatel však neuvedl žádné nové skutečnosti a nebyla prokázána žádná změna okolností jeho případu, z nichž by vyplývalo, že by mohl být v Bulharsku vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Žalovaný proto nadále trvá na správnosti jím vydaného správního rozhodnutí.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost je včasná, podaná osobou oprávněnou a přípustná. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je ovšem také její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti a výčtem jejích typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, na jehož odůvodnění se pro stručnost odkazuje.

[7] Ve své argumentaci stěžovatel zůstal v rovině obecných tvrzení, aniž je dostatečně konkrétně odůvodnil. Konfrontací uplatněných kasačních námitek s odůvodněním rozhodnutí krajského soudu, s obsahem spisu a z něj vyplývajícími skutkovými zjištěními

a právními závěry neshledal kasační soud přesah vlastních zájmů stěžovatele, ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení.

[8] Stejnou námitku týkající se nedostatečného posouzení skutečnosti, zda nedošlo v zemi původu ke změně situace, která by mohla mít vliv na posouzení opakované žádosti o mezinárodní ochranu, stěžovatel totiž uplatnil též v řízení o žalobě. Krajský soud se s touto námitkou dostatečně vypořádal. Stěžovatel v kasační stížnosti pouze opakuje žalobní argumentaci a ve zcela obecné rovině polemizuje se závěry krajského soudu a rozhodnutím žalovaného. K nezbytným náležitostem rozhodnutí o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany se podrobně vyjádřil rozšířený senát v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96, č. 2642/2012 Sb. NSS (zejména body 18 a 19). Požadavkům zde vysloveným rozhodnutí žalovaného odpovídá. Osahuje zdůvodněné závěry o tom, že stěžovatel neuvedl žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany a že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Tyto závěry nachází oporu ve spisu. Správní orgán jeho součástí učinil jak podklady, ze kterých vycházel při posuzování nynější, tak předcházející žádosti o mezinárodní ochranu. Kasační soud pro stručnost odkazuje na přesvědčivé a výstižné odůvodnění rozhodnutí krajského soudu.

[9] Ze shora popsaného je zřejmé, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje na námitku stěžovatele dostatečnou odpověď.

IV. Závěr a náklady řízení

[10] Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, proto ji odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s. S ohledem na skutečnost, že soud rozhodl bezodkladně ve věci samé, nerozhodoval již samostatně o žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Stěžovateli byl usnesením krajského soudu ze dne 14. 5. 2019, č. j. 60 Az 38/2019 - 15, ustanoven zástupcem advokát Mgr. Jindřich Lechovský. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Soud určil odměnu advokáta v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a odst. 2 písm. a) *per analogiam* vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), částkou 4.650 Kč za dva úkony právní služby (podání kasační stížnosti a žádosti o přiznání odkladného účinku) a dále částkou 600 Kč, která představuje paušální náhradu hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož advokát je současně plátcem daně z přidané hodnoty, je nezbytné ke shora uvedeným částkám přičíst daň ve výši 1.102,50 Kč. Výše odměny tedy činí celkem 6.352,50 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu